

Nøvn

Føðingar

15. oktober fingur Siri E. Albertsdóttir og Knút M. G. Jarnskor, Argjum, ein son. Hann var 54 cm langur og vigaði 3500 gr.

12. oktober fingur Edith og Kristoffer Mørkøre, Hoyvík, ein son. Hann vigaði 4500 gr, var 55 cm langur og hevur fingið navnið Heini Mørkøre.

12. oktober fingur Anna Gray og Sjúrdur Rubeksen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 50 cm long og vigaði 2715 gr.

26. okt. fingur Beinta og Hanna ein lítlan beigga, hann var 53 cm langur og vigaði 3620 gr. Foreldrini eru Sólgerð Henriksen og Hans Bogi Ellefsen í Miðvági.

22. oktober fingur Asta Frída Jacobsen, Leirvík og Jákup Svøðstein, Lamba, ein son. Hann var 53 cm langur og vigaði 3700 gr.

1. november fingur Elsebeth Jónsson & Allan Simonsen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 47 cm long og vigaði 2475 gr

Jastrid Enghamar 80 ár!

Mánadagin 14. novembur fyllir mamma 80 ár, hon er fødd í Sumba og vórðu foreldur hennara Betty f. Mortensen av Argjum og Johan Kjærbo, vanligar nevndur Johan hjá Hanne á Gaddi úr Sumba. Tey fingur 3 døtur, Judith, Solveig og mammu. Tá ið Betty væntaði 4. barnið bleiv hon so sjúk, at hon mátti til Havnar á sjúkrahúsið. Mamma var tá ikki 2 ára gomul, og tók abbi hana við til Havnar, meðan systurnar blivu eftir har suðuri. Men so sjúk var Betty, at lívið stóð ikki til at bjarga, og kom hon suður aftur í kistu. Mamma bleiv verandi eftir á Argjum hjá mostur síni Maju Dalsgarð, har hon vaks upp til hon var 9 ára gomul. Tá bleiv hon send suður aftur, tí abbi bleiv giftur upp aftur og vildi hava mammu suður. Ein kan ímynda sær, hvussu hon hon hevur kent seg tá, at koma suður til Sumba, sum ein nærum fremmandur flytufuglur.

Seinni kom mamma til Havnar aftur, her møtti hon pápa okkara Jørgen Enghamar úr Fuglafirði, og

giftust tey í 1951. Tey høvdu tað til felags, at tey høvdu bæði mist mammu sína sum pinkubørn. Tað var ein orsök til, at tey komu til at vera sera góð foreldur til okkum 6 systkini. Tey vóru takksom fyri at kunna verða saman, sum foreldur. Vit hava nógv at takka teimum fyri, vit minnst við gleði barnadagar okkara, ikki í ríkidømi, men eitt fjálgt og trygt heim, fylgt við kærleika.

23. decembur í 1974 var ein sorgardagur, tað kvøldið mistu vit pabba, sum doyði

av einum blóðtøppi bert 46 ára gamal. Har stóð mamma einsamøll, Majbritt sum er yngst, var bert 5 ára gomul. Nú skuldi tú taka yvir, mamma góða, út at arbeiða, tú sum fyri tað mesta hevði verði heimagangandi sum vanligt var tá, – hettar vóru tungir dagar!

Hóast sorg og mótgongd hevur mamma altíð megna at reist seg aftur, tað er serliga hennara ljósa og lætta lyndi sum hevur hjálpt henni. Mamma hevur altíð flent og verði positiv og tað

hevur verði henni ein styrkur ígjøgnum lívið.

Mánadagin verður mamma 80 ár, vit gleðast um at verða saman við henni eisini henda dagin. Hon elskar at samla øll síni rundan um seg. Men tað er ikki bara sum at siga tað, tí vit eru omanfyri 50 íalt, ommubørnini eru 17 í tali og 10 langommubørn eigur tú.

Góða mamma, vit fara við hesum at ynskja tær hjartaliga tillukku við degnum, takk fyri alt sum tú ert fyri okkum øll, takk fyri allar kærleikan sum tú altíð hevur víst okkum. Takk fyri allar pannukøkurnar sum tú hevur bakað ígjøgnum árin.

Ommubørn og langommubørn takka tær hjartaliga fyri øll tey pløggini sum tú hevur bundið teimum, tað er í rúgvuvís. Vit elska teg! má Jesus vælsigna og styrkja teg forsetandi.

Dagin fara vit halda saman við tær í Starvsmannafelagshúsinum mánadagin 14. nov. frá kl. 17, har øll er hjartaliga vælkomín at heilsa uppá teg!

Kærastu heilsanir

Børnini

Hjørdis Háberg 95 ár

Sunnudagin tann 13. verður Hjørdis Háberg í Havn 95 ár. Hóast Hjørdis er so nógv havnarfólk sum nakar, so eru hennara røtur als ikki í Havn. Mamman, Elisabeth, var úr Sumba, og pápin, Jógvann Næsaa, var sonur tann kenda kappan Jørgen á Nesi.

Hjørdis var fødd á Tvøroyri. Pápin var hovmeistari á Smirlí, tí lá tað betur fyri at búgva í Havn. Tískil hevur Hjørdis búð í Havn meginpartin av ævini. Hjørdis fór sum tey flestu tá úr skúlanum 14 ára gomul. Tá kom hon at arbeiða í handlinum hjá bakaranum Frants Restorff.

Sum ung fann Hjørdis saman við Peturi Háberg, son Pola skómakaran, ættaður av Selatrað, og Mallu, sum var av Geilafólkinum í Havn. Hon var systkinabarn millum onnur Kristin í Geil og Petur Alberg, sum Petur gjørdist

ógvuliga hugtikin av.

Tey bæði tosaðu um at giftast, men sum aðrar gentur tá í tíðini vildi Hjørdis royna "stóru verð". Hetta merkti tá at fara til Danmarkar at fáa húspláss. Hjørdis kom heim aftur í 1939. Tá fór hon aftur at arbeiða hjá Restorff.

Nú var komið so langt, at tey skuldu giftast. Men Petur var tjóðskaparmaður um ein háls. Sum virkin í brøðrasamkomuni skuldu tey vígast borgarlíga, men hetta var tá á donskum. Men Petur skuldi ikki giftast á donskum! So hann fór at stríðast fyri at sleppa at giftast á føroyskum, eisini við brævi til Stauning. Hetta gekk kortini so seint, at tey bæði blivu seinastu hjúnini, sum blivu vígd borgarlíga á donskum. Hetta var 25. januar 1941. Eftir tað kundu onnur fáa gleði av teirra stríði.

Her er Hjørdis við at senda 100 undirtroyggjur til børn í Rumenia

Petur gjørdist ein sera virkin maður í føroyska samfelagnum, bæði andaliga og verðsliga. Tey vóru sera ymisk. Petur kundi vera eitt

sindur háfloygdur viðhvørt, meðan Hjørdis tryggjaði altíð, at beinini ikki fóru upp frá!

Petur doyði í 1984, bert 70